

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 19 marca 1923 r.

**w przedmiocie domów bankowych i kantorów
wymiany na obszarze województw: poznańskiego
i pomorskiego.**

Na mocy art. 13 ustawy z dnia 23 marca 1920 r. o nadzorze nad przedsiębiorstwami bankowymi i kantorami wymiany (Dz. U. R. P. № 30 poz. 175), rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1921 r. w sprawie przekazania Ministrowi Skarbu administracji skarbowej na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. 1922 r., № 4, poz. 19) oraz ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zniesienia Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. № 30, poz. 247) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustęp 1 paragrafu 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 października 1922 r. w przedmiocie domów bankowych i kantorów wymiany na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego (Dz. U. R. P. № 101, poz. 924) otrzymuje brzmienie następujące:

„1) świadectwo właściwej władzy administracyjnej stałego miejsca zamieszkania patentu, że jest on obywatelem polskim i liczy przynajmniej 21 lat życia”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*
